

24.02.1995.

4/95

Br. 4195
SANDŽAČKI ODBOR ZA ZAŠTITU LJUDSKIH PRAVA I SLOBODA
Novi Pazar

SANDŽAČKI ODBOR ZA ZAŠTITU LJUDSKIH PRAVA I SLOBODA
Novi Pazar

Br. 4195
Primitljeno dana 2.03.1995.g.

Изјава

Рођен сам у Новом Пазару 13.05.1974. год. од оца Јакуба и мајке Милице рођ. Телет. Завршио сам средњу техничку школу сфер Машински у Новом Пазару. Доброволно сам у саодржајној служби. На свој захтев сам израдио до будућег упућен на одслужење војног рока. Упућен сам 04.07.1994. год. у Краљево где сам завршио обуку. На понашање сарадника и војника током обуке у Краљево нисам имао никаквих примедби. Прекомандован сам у Трнивицу 13.09.1994. где сам обављао војничке дужности савестно поштујући сва наређења. Задњи командир наје теби је поручник Крустен Зоран. На овој командири као и на претходне командире нисам никаквих примедби јер су се вријеме цени коректно понашали и ценани ме као доброг војника. Армију сам прешао да одслужим крајем Јуна, ове године. Међуцим дана 21.02.1995. год. позвао ме је војнички водник Петровић Радослав, који ме је и раније знао, а за којег сам ја знао да ради као безбедник. Позвао ме је око 10 часова и испитивао све до 15 часова. Од мене је израдио да му којим именом је радио војник. Позван сам када је пре дошао на одслужење војног рока радио у Шурској, јер сам је са њим дружио. Ја сам казао оно што сам чуо од Петровића, да је у Шурску био код неких рођака и да је за то време радио као сарадник.

2.

За све време dok sam obo prihao Fejtrovič Radan
me udarao šamarima, pestižama u predelu budžeta
prednjim desnim penjrekom udarao me je u stomak, naredi
mi da skineč desnu glavu iše me penjrekom udarao
uo štabanu desne nože oko 10 pušica, šme su mi
išme na ruke, naredi mi da ispružim glanove
iše me uo glanovima udarao penjrekom 4-5 pušica,
učičući mi peske i tovoruči da lažen, da omo
mi svi isiti da omo se doboruči da prihao mi
iokažući mi nemu odkušani materijal i tovoruči
navodno da je iše priznače voj. Rizvanoviča. Ja sam
uipno uberavao Fejtrovič Radoslova da ja nišim
družo poznai, da mi družo nišim niše poznai, nišim
da sa bmo gini o temu me je isitibio nemai nikoi
veze, Na iše mi je on odoborao da tu ja isitibio
jer tu krv isitibim. Pošim me je dofo isitibio
bezim šmeuama, isitibio je da ja saradujem sa
ištobom slupnom uz isitibu da tu imam bešim
iomedica ako iše ne budem isitibio. Tovoruči je da
može da me isitibio ispred vojnicima kako da oti
videm da sam ja njihov saradnik, da može da mi
isitibio naredbu o isitibim za isitibio saradnju kofo
i da mi da isitibio odsustvo, da mi vojnicu
videm da sam ja isitibio.

Ja sam Fejtroviču tovoruči da sam ja dohao da
odisim vojnu rok gano i isitibio u jedinstoj isitibio
državci i jedinstoj isitibio isitibio, a ne da radim družo
ištobu. Na iše me je isitibio isitibio su sledim udaru
penjrekom, šamarima, pestižama uz isitibu da tu me

око 15 часова ишао дана Петровић Радомир м.
 је рекао да се враћам у своју јединицу, да се
 добро сесим везано за Војну и Мураку што ме је
 он питао у везу Ризвановића и да му што испричам
 кад ме буде потово позвао, уз предлогу да ту да
 шта још штење дајете ако то не буде јединица.
 Наповерав ме је да ја придем повојској у јед-
 инацу говорим за њега да је тежики и да му
 пишу мајку.

Још то ми је скинуо шесте ја сам се враћам
 у јединицу. Иако сам провео то вете јер сам
 нећ жиаа, алавао, штамету се # потовић мајку
 ширава. Војници су ме питау како сам прошао
 код Петровића, али ја жиаа само да ми придем
 нишија, јер ми је то запретио Петровић.

Једино сам д. 02. 1995. год. у јулијанским часовима
 што испричао свом командир у тење поручнику Кр-
 ушан Зорану у присуству Ашета Миодина Вој.
 по ујобору. Шом придем жиаа све испричао
 командиру бет сам му само украјко рекао да
 ме Петровић није казао и да је протина од мене
 немогуће сабори да му каже нишија што нешто
 ја сам што јуно позвао тог оуе шифротом а
 без знања командира тење. Мој пилау је дошао
 око 12 часова па сам ја придоме посету и до
 био дозвољу за излазак у град са оуем. Још ми
 сам оуе све испричао и рекао да нечем да
 текам да ме Петровић потово позива, и ште
 ишао дана сам са оуем дошао у Нови Назор
 код Радичевога.

Данас је мој отац отишао за Бриштану да о свему овиме утврди војне ситуације и шротну могу заштити, без које се ја не могу Браитман у јединицу.

Ја нисам побегао из Армије због тога ми не желим да суним војни рок, јер ја нико не би ухватио на илчу месеца пред одсуство, без због тога што нисам могао да вратиме шакв болнице у мајоремрања. Стрелан сам одмах да се Браитман у јединицу под условом да ми се не није ништа дозбојности и да не нико више не илчује. Увек сам са свесно извршавао сва своја обавеза поредња а толико се никада нисам бавио ништа сам припадник неке војничке странке. Све ово што сам изнео је пуна истина и предјубва само дод мајоремрања од стране Петровић Радоковића."

у Новом Јазору
24.02.1995. год.

Изјаву дао
Јурићковић Евидић